

“La gent es comporta de la mateixa manera, però no ho sap”

Guy Browning (Chipping Norton, Anglaterra, 1964), humorista i directiu d'una empresa que assessora nous creatius, ha aplegat les seves columnes del diari *The Guardian* en un llibre que Empúries ha traduït amb el títol *No clavís mai cops de pala a una medusa* (Com superar els petits reptes de la vida de cada dia).

—Els textos reproduïts són els mateixos del diari?

—No. Vaig reincorporar-hi els acudits que m'havia censurat el subdirector del diari, un alemany.

—Però potser no va ser pas per manca de sentit de l'humor, sinó per seguir el consell que doneu en el text “Explicar acudits”: “Quan veiem venir un acudit –hi escriviu–, el millor que podem fer és procedir a una acció evasiva d'urgència.”

—Sí, és probable. Ben vist. Si segueix el consell, ho fa sense excepcions: els treu tots. Ell preferiria que jo escrivís una columna seriosa.

—Li heu regalat el llibre, potser amb alguna dedicatòria irònica?

—Li regalaré l'edició alemanya, amb un annex d'explicació dels acudits. I la dedicatòria serà un acudit, amb una explicació a sota, tot seguit. Però segurament m'ho guixarà tot.

—Amb la dedicatòria, evitareu que es vengui el llibre.

—Sí. No sé què fer-ne. És un mal matrimoni. Us donaré el seu número de telèfon, si voleu, perquè us expliqui l'altra part de la relació, l'altra versió.

—Si hagués de seguir les normes del bon periodista, li hauria de trucar, perquè sempre cal contrastar les fonts.

—No, no ho féssiu pas. Ho deia de broma.

—M'autoritzeu a transgredir la norma, doncs?

—Sí, sigueu un mal periodista avui, per un cop a la vida.

—Vós aconselleu com comportar-se en les situacions del dia a dia, però més que el consell, la gràcia de la columna és la descripció dels costums, no?

—Sí, és veritat. El capítol s'estructura a partir de la idea de la manera com t'has de comportar, però en realitat no explico sempre com cal fer les coses. A la vida hi ha normes de comportament tàcites, no escrites, i el que pretenc és detectar-les i descriure-les. Per exemple, la manera com entrem a l'ascen-

Guy Browning, autor de *No clavís mai cops de pala a una medusa*, llibre publicat per Empúries.

sor quan hi ha més gent. Tothom ho fa igual, però pensa que ho fa d'una forma única. La gent es comporta de la mateixa manera, però no ho sap.

—Normes que, com deu haver pensat l'editor que us ha traduït, són exportables, fora de les illes Britàniques, oi?

—Sí. El 80 per cent de les coses són comunes a tota la humanitat occidental.

—Quan escarniu l'home, ho podeu fer amb tranquil·litat. Però quan escarniu la dona, no us angoixeu, per la por a ser titllat de masclista, de ser políticament incorrecte?

—És una gran qüestió, sobretot tenint en compte que el meu diari és políticament correcte. La solució és fer-ho afectuosament. I això m'ha salvat. Cal dir que el meu llibre és molt popular entre les dones, perquè no parlo de futbol cap vegada.

—Potser perquè la persona ridiculitzada és l'home, preferentment...

—Sí, deu ser per això, també.

—Per captar l'interès del lector engegueu l'article amb una frase contundent que a vegades pot ser tòpica, com quan dieu que gairebé dues tercers parts dels matrimonis s'acaben feliçment, mentre que el que voleu dir és que no es divorcien, que no sempre és la mateixa cosa.

—No hi vaig caure. Tant de bo vós fóssiu el meu editor, en comptes del subdirector alemany.

—Però aquesta tècnica de captació potser us la va ensenyar el vostre estimat subdirector i no ho voleu reconèixer...

—No. La meva primera feina va ser la de publicitari i aquí vaig aprendre a captar l'atenció del lector. La primera frase, hi vaig aprendre, ha de ser com un cop de puny. Per un costat, va ser la meva feina de publicitari, i per l'altra, la meva feina d'humorista, com a autor de monòlegs. Cal una gran disciplina per escriure guions per ser recitats i que siguin sempre divertits.

—Finalment, hi ha una cosa que no he entès. Per què van llogar un humorista al diari si volien una columna seriosa?

—La pregunta que jo em faig és una altra, per què van contractar aquest subdirector?

Lluís Bonada